

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Szěrbske njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez knihiczišczerńi w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Sswjedžeń šwjateje Trojizny.

4. Mójs. 6, 22.—27.

Aaronowe žohnowanje, kaž je wón po Božej pschifasni israelski lud žohnował. To žohnowanje, kotřez šo nam kóždu njedželu šobu domoj dawa — frošymimj tež, šhto wono nam praji? Wono nam pschedšnamjenja, tak naš trojeniczi Bóh pschewodža se šwojim požohnowanjom po wschěch našchich pucžach.

Štutk trojenicžkeho Boha k našchemu šbožu:

1. wodženje Boha Wótza;
2. hnada Boha Šyna;
3. štutkowanje Boha šwjateho Ducha.

1. „Tón Anjes požohnuj tebe a šwarnuj tebe.“ Wodženje Boha Wótza wobšteji w tym, šo wón dobre dawa a šle wotwobročža. Wótz je lubosčž. Lubosčž pak dawa, šo šobudžěli, wopruje. Aaron dyrbi wošadu požohnowacž: Tón Anjes požohnuj tebe! Šhto pak reka žohnowacž? Niž jenož šbože pschecž, ale tež dacž. Žohnowacž šo nałoži w myšli pschisporjecž. Šdnž Bóh Abrahama požohnuje, reka to tak wjele, šo je jeho bohateho čžinil na čžělnych a duchownych kubłach. Nješšm šo tež teho žohnowanja šwjěššeli? Njedyrbimj wušnacž: Ša wěrju, šo je mje Bóh štworil a wschědnje šastara? Š temu je nam pošnosčž duchownych a čžělnych kubłow wobradžil, šo dyrbimj špěwacž: „Njeh Bohu džakuje šo wutroba wschěch ludži.“

Ale niž jenož dobre čže nam Wótz dacž, ale

tež naš wobarnowacž, wobarnowacž psched wschěm ššym čžěla a dusche. Wón naš wobarnuje, šo do štaženja njepadnjemj.

2. Hnada Boha Šyna. „Tón Anjes roššwěcž šwoje woblicžo nad tobu a budž tebi hnadny.“ Šdnž něchtó šwoje woblicžo nad nami roššwěcži, šo jeho wěcžto blyšcžě a wón na naš pschecželnje hlada, my mamj doměrjenje k njemu. Tak je Bóh, Wótz w šwojim ššynu, kiž je jeho podomnosčž, pschecželnje na naš pohladał a štrowil. W nim je nam ššhadžalo ššlónčžko prawdosčže. W tym ššlónčžku dyrbimj šo šupacž, šo wot njeho roššwěcžicž dacž. Šemule ššlónčžnemu ššwětku njedyrbimj ššebi wot nikoho ššacžmicž dacž.

A hnadny čže nam ššyn Boži bncž. Šak ššebi to čžłowjekojo wyššoko waža, hdnž jim kral někajku hnadu wopokaže — to njetrjeba rjad bncž, jenož šo je pschecželne ššłowo, piššmo. A ššhto to reka, hdnž ššěžor ššłóšštnicej hnadu wopokaže, šo jemu ššhošštanje ššpusčžě? Njeje nam to Boži ššyn we wjele wyschšcžej měrje wudžělit? Wón čže nam wodacž hrcžow, žiwjenje a ššbožnosčž dacž. Š hnadny!

3. Štutkowanje ššwjateho Ducha. Ššhryšštuš je se ššwěta ššchol, dokonjatosčhi ššwój šštutk wumožjenja, ale wón je ššastupjerja ššawošštajil, ššwjateho Ducha. Tón Anjes poššběhń ššwoje woblicžo na tebe.

Šdnž ššhtó ššwoje woblicžo na naš poššběhnje, wón naš wobkędžbuje, šo šo jemu šš woczow njeshubimj a šš njeshabludžimj. Tak ššwjaty Duch na naš hlada. Wón naš powoła, roššwěcži, wuššwecži a ššđerzi, kaž wón žyl

tšhesčijanstvo na semi powoła, šhromadzi, rošhwěczi, wušhwjeczi a pschi Jesom Ahruschęe šdzerzi w prawej jenatej wěrje. Šswjaty dyrbi nam bycz, kaž našch Šbóznit wupraji; prawy wuczet, wodžer, troschtar, šudnik na našchich duschach.

A daj tebi šwój mēr. Po tym steji najhlubšche žedzenje dusche, niz jenož wot džęczi Božich, ale tež wot šwětnych ludži, jeno so jón czi po wopacžnym puczu pntaju. Prawy njebesti mēr dusche, jeniczi balsam troschta sa našchu wutroku dawa Ahrustuš psches šwjateho Ducha. Wón móže šam smėrowacz, hdyž šwjaty Duch s nim nutšcžehnje, kaž něhdy hołb do Noachoweho kaschęa s wolijowym łopjenom mēra.

Šroschmy, so by šo žohnowanje trojenicžeho Boha bohacze na naš wulało. Šamjen.

Wěra do šwjateje Trojizy.

Dr. Marcžin Luther.

(Porjedženy pscheložt 11. šhėrluscha šerbskich špėwarškich knihi.)

Do Boha Wótza wěriny,
Kiž je njebio, semju stworil;
My jeho lube džęczi šmy,
Zako Wótz je t nam šo horil;
Wón nam wšchėdnje žiwnošč dawa,
Čžėlo s duschu wobarnuje;
Šchitowacz naš njesastawa,
Kšchiz a horjo wotdžerzuje;
Naš šastarawšchi, šwarnujo
Wón w šwojej mozy džerzi wšcho.

Do Jesom Ahrusta wěriny,
Jeho Šyna, našchoh' šnješa;
Wón Bóh je, s Wótza plodženy,
Mjes nimaj nej rošdžěl, mješa;
S klina Marje w Božej nozy
Bu wón čžlowjel narodženy
Psches šwjateho Ducha mozy;
Potom na kšchiz powyšcheny
Wón sa naš wumje, wot šmjercze
Paš psches móz Božu stanyl je.

Do šwjatoh' Ducha wěriny,
S Wótzom, Šsynom jene bójstwo;
Wón ščele nam, naš troschtujzy,
Dary s njebia jako šwójstwo;
Kšhesčjanstvo wón w kóždym kraju
K jenej myšli šhromadžuje,
Hdžež šo hrėchi wodawaju;
Čžėla wón nam s rowow hnuje,
Hdyž wita po wšchėm hubjenstwie
Naš junu wěcžne žiwjenje.

Šamjen.

F.

Semja.

Našcha semja je našchich wšchitkich macz, hospoda, w kotrejž šwoje žiwjenje wobšamknjemy, row a wotpocžint našchego džėla. Semja je po tajkim šapocžatk, pschėhod a wuřhod našchego žiwjenja, kotraž je wot mnohich tyřaz lėt šem mnohe tyřazy čžlowjėsčich narodow nořyla, pőžrjela a wuplodžila, a je šmana a hotowa, na tymle šwojim džėle wobštacž a šwoje czeže wušpožeracz. Tak

puczuje a pschėhadžuje žiwa semja na mowej semi, hacž šo na pošledku jena s druhej smėcha.

Hdyž nětk tak semju wobhladam, dha špominam, so šym wot njeje wšaty a dyrbiu šo, runje kaž wšchitke druhe čžlowjėske džęczi, šašo do semje wróczicž. Še pať to macžerška dobrotu, so mje semja uořy, šęžiwja a moje čžėlo t šebi wosmje; ale hišcže wjetřchu lubošč wopokasuje mi, so mje mjelčzo na šmjercž dopomina a mje wuczi, so drje je moje čžėlo semške, moja duscha pať njebesta.

A. W.

Dženiny.

Šswitanje dnja na kraju njeje bjes powaba. Šřeni ranišchi hlób je špėwanje šhaponu. Wón je burowy čžafnik. Daloko rošnješe šo jeho dolhowucžahowane jařne budžaze špėwanje. Druhe šhapony wotmolwjeja. Šotom šo šwoni ke kłafanju. Šswjatočnje kłinczi ranišchich šwonow šynť po žylej čžichej wjeřzy a dopomina na štrawjenje jandželowe. Nałėto a w lėcžu šapocžnje kastojećka hižo pschi šmėřkaniu na tšėche wjacžkotacz; hwiždť (Šausrotšwanz) šanořcha poštakowajo na wřšokim ponošchku abo na někajkej starej muri šwoje krotke, bojařne hróncžto. Šonashma a w šymje šhřschimny mlóčzenje jako nakraju hudžbu. Špėschny a štajny ras dopomina na žnjeřke žohnowanje. Šrofi kłochuja; jedyn šadowy šchom, jena kšęža po druhej šo pošaze. Ššlónzo wobšwėtluje najprjedy žřřtwinu wėžu a špuřcžuje potom šwoje pruhi na domske tšėchi. Šontach je huřchtno a kłłódnno. Šobnožki a liřče kapaju. Šena woleńza po druhej šo wotřunje; jene durje po druhim, jene wrota po druhim šo wotewrja; tu a tam wuhladuje radořne a róžpote hólčze abo žonjaze wobliczo. Š wuhenjow kudzercja šo czeńke, pomódrojte kadowe stolpy; paštyř trubi; krowjazzy šwóncžť kłinczi. Najprjedy wustupi byť, křuty kaž šultan, s wotewrjenych hróđžowych durjow; ša nim šłėduja derje kublane křowy. Š wjeřkelym rucžom poštrawja wone po žylej wřhy mlóde ranje. Šur šapřchahuje konje, so by na rolu jěl; wjeřele drypoze šłóřchtno šřėbio do prjedy a wróczja šo šašo t macžernej koble, kotraž s wotmėřjenej křoczėlu prjedy pluha dale šupa.

Tež mjėřšcha domjaza šwėřina pőcžnje šo pomału pošasowacz. Šřizom dawno je šhapon je šwojimi křymy woczafowal, hacž šforo džowka njepřchidže, duricžki čžėmneho křjeńza wotewricž. Na pošledť pschidže. Šena kofosch po druhej šo wuřunje; prjedy nič džę, hordže pošupowajo, šhapon s křejčėřwjenym řjemjenjom, w brunojtej šłotoblyřcžatej drařcže a s čžornoselenej šwėcžatej šerpojtej wopuřchu. Wón poštupi muřzy, njebojařnje a hlada wokoło s plomjenjojty m wotom. Nětk pošbėhuje kšchidła, hřudž šo bubni, a s móžnym jařnym špėwanjom poštrawi wón s nowa mlódy džėń. Šřřane křy pőcžnu hnydom hřjebacz a šebi šame šnědanje pntacz. Šilnje a štaroščiwje šo kóžde šornjeřchto pschi puczu wudypnje.

Tež wřřoko horka na tšėche nastanje žiwjenje. Šolbjeńž šo wotewri a pschnje tupotajo pschidže jedyn hólbit po druhim won, nětk jedyn bėly s čžėřwjenymaj nóžkomaj, nětk jedyn bruny s bėlym křopikom, potom jedyn šchėřny se šchijku, do wšchėch barbow pschėblyřcžowatej. Še to nuřnotne tupotanje, poškonjowanie, křurčjenje a bubnowanje. Š dobom šo žyla čžřjóda pošbėhnje a křwata s rynchłym lėtom won do pola, žřřobu pntacz. Šsu šo šašo domoj wróczile, šedža pošojnje na tšėche a czeřaja a hlakřuja šo we šwėtle raniřchego šłónza. Škóžde pjerko šo wucžęka, šhlakřuje a řřjaduje.

Šo hařny se wřhy won czehnje dale rano pošowjedowate a gigotate šladlo huřow na šelenu paštwu s bliřka jėřora. Šetka je zuřny, dadža šo na njeho se šurowym šřęčenjom; próřčna mřóčžel wosnamjeni pucz bōřbotateje čžřjódy. Šřchishedschi t jėřorej wušpschėřtu kšchidła šchėřoko a lęcža, kaž dralnje czehnjene, t lubowanej

wodze, i kotrejez bëla ranišča para wustupuje. Bomalscho, smèrnišcho šlëduje czah khablotatnych kaczkow. Nih wódzeć je kaczor we brunej, módrje wobrubjenej pjerjowej draščje se homoczano-jelenej hłowu a schiju, kotruž paš i najcziszczisheje bëleje barby pyšchi. Wješele pluskotaju we wodze, ponórijeja šo, honja šo a bachtaja. Šsu sprózne, steja w czrjódzy hromadze, cziszča šo abo tyfmu hłowu pod šchidla. Šda šo, jako bychu spale, pohladuja pať se šwojimaj czornymaj powoczinjnymaj woczomaj na kóždeho, kiž nimo dže. Š dobom šaprašnje kaczor i šchidlomaj a šachtrëczy njelepje se šwojej šchërokoplampatej hubu. Šenohłóšny šchtrëk wotmolwja. — To je wotzuczenje a wonczëhnjenje šwërinj se wšy.

W lëšu a na polu stawa najprjedy šlósčtna byla špëwakow. Šslódke wofšchemjate strowjenja ranišche šaklincza we dole a na horje, w potajnym kërčzku, nad rošojnym polom. „Šak někotre male, wbohe ptacžatko ma czëšnu, štyštniwu nóž šady šo. Wono šedžešche na wobnožzy, hłojczku do škulojczeneho pjerja šlócženu, jako pšchi hwëšdnym šwëtle šutawka czicho a mjelczo mješ šchotomami lecžešche a šebi rubješstwo wušwoli; kuna pšchińdže i doła horje, jermanť se šchkaloby, mordar dele se šwojeho borla na dubje; pšches kërki bë lišča šchla; wšchë bë wono widžalo. We powëšnje, na šchtomje, na šemi bëšche štaženje šakalo. Šolne štyška bëšche wono šedžalo a šo hibacz nješwëriło; jeno někotre mlode butowe šopješča bëchu jo šakitale a potajile. Šak wješele nětko wuščëzi a šhwali šmërniwosčž žiwjenja a šakitanu šwëtkowu!“

Wjele hodžinow pošdžišcho wotzuczi něžnišča pšchëšancžina. Šakle hdyž šlónčzne pruhi czoplíšcho šwëczja, počžina kuntwora šwój šyncžaty lët, škaje pawł šašo na šwojej rošowłóžnej špëczy, wopušchëzi pilna pečolka šwoju mjedošlódku tutku a koleba šo pišany mjedel na wonjatej kwëczy. Šruki počžinaja bëhacz a lëtačž. Šež kwëtki wotewrijeja šwoje rjane wócžka, tola niž wšchë i dobom, jena prjedy, druha pošdžišcho, czasto šakle wokoło pošodnja.

Šošdžišcho dnyžli na wšy czini šo pola mješczjanow džen. Šašy šu šahe rano šak wotemrije, jeno tu a tam wlecže šo šócžka pšches pučž. Šlamy šu šesamfane, šawëšchi špušchžene. Šëže žyrtwujow a ponošchi wšhokich šhëžow šahaja něme a czëmne do šwitazeho ranišcheho nješja. Wšcho je hišchëže šmërom šak šmowe, pšchirodžinej mozy španja pošdžijene. Šajki rošdžël, po šahach i wuškim ludom wobydleného mësťa krocžicž, rano wokoło šhjoč abo šchtyrjoch, a pošodnju w tym šamym czäšu! Šrëni žiwj wobraš je šuano poštowški wotrocžł se šwojimi šonjemi. Šóšnje rža šonjow pošdžowy pšches cziche mësťo na šahowym pošrywje. Ššwjedženški, wuškotny wliw nacžini ranišche šwonjenje. Šlincži na wšy jeno jedyn šwón, šwoni šo w mësčje i wëže i mnohimi šwonami, i daloka a i bliška. Šda šo nam, jako bychmy žyłu wošadu i daloka šo modlicž šlyšcheli. Šajprjedy rano pošaze šo w mësčje šlužaza wošobina, džowka i šorbikom na ruzy, potom džëlacžer, rjemješnik, duzy na šwoje džëlo.

Wšchëch człowjekow wola ranje i škutkowanju. Šmacž budži šwoje džëczy. Šak radny hacž bychy hišchëže dlëje šlódke španje wužiwale, dnyrbja tola štawacz. Šwone dnyrbja šo i czäšom i pëšnemu wušchynu šahëštawanja pšchuwucžicž po pšchikłowje: „Ššy šahe šapoczal, šy šahe došonjal.“ Šedyn i wjele druhich hnutwazyh wobrašow šwójbneho žiwjenja je šhromadna ranišča modlitwa šaršchich a džëczy. Še pať tola šašo w nozy dobrocžiwj Wóh dom a dwór hnadnje šakital a nana a macž štroweju šdžeržal. Čžeho dla njedyrbjeli šo jemu ša to džakowacz? Nětk šo džëniške džëlo šapoczina. Škóždy dže na šwoje powolanje. Wšchudžom widžimj šapoczënje, nastajenje. Džëczy džëja, pëšnje šwoblekane, myte a czëšane, i šaklicžku, pjerownizu a knižkami do šchule, hdyž je wucžer i wožnym woblicžom woczakuje. Šwandrowški wopušchëzi

pšchenozowatnju. Šajnik, i bušchkwju na ramjenju, šaha do lëša. Šwješele šchczowkajo, wšcho pšchepytowajo a wobczmuchotajo bëži špëšchny honjerški poš prjedy njeho. Š džëlačnjach šlyšchimj wuštanje a škëpanje. Šrošna šchczercža, piła rži, želešo šo žehli, šchtrë šo šhpaja. Šudžo pšchëja šebi, nušnotnje nimo šhwatajo, „dobre ranje!“ Šute šahe ranišche štrowjenja šlincža wjele šlósčtnišcho, wješelscho, dnyžli pošdžnišche wječžorne štrowjenja. Šwone žolnja mlózne žiwjenje po šlódkim wotpoczinku, wješële nadžëczja a škutkowanja; wone šu radostne, šak mlódy džëni šam. Šola šlyšchëzi šo rjane ranišche šlónzo tež w někotrej horzej šlyšly džëlenja. Šu a tam wopušchëzi nan šwoju šwójbu, džëczy šaršchich dom. Šële rubješča šmahuja, poštowške wošy a želešnicžne czahi wotwjesu šak někotru šubowanu wutrobu.

Šranju džëlaweho dnja šteji napschëcziwu njedžëlšte ranje. Šamne je nušnotnje hibite, šawtomate, šokšotote, tuto šjesžortne, cziche, šwjatoczne. Šlamy a džëlačnje šu šawriene; na polu, w lëšu, pšchi rëzy knježi czíšchina. Šane wóšne šoko njeridruje, žana šoka njebrincži, žadny pšyšł njerži. Šeno ptacžki špëwaja a žyrtwine šwony šlincža.

Šchindže šwjedžen, njedžela,
Šha tež šwón šo šlyšchëcz da:
Šušche šrudne, wješële
Š Šožom' domej šhwatajčje.

Šucže i žyrtwi šu i nutrymi šemšerjemi pošryte; woni du we šwojich najlëšchich draščach. Šjeje to špróžniwa šemška šaroscž, šotraž jich czëri i budow a šhëžow won, ně, ale je šamne, nam wšchitkim šhromadne wušchšche czërjenje, šóške wëžy špóšnacž. Šoršošchëza a šašy šu šmërom. Šyrglow šynki a nutrne špëwy šlincža nam i Šožeho doma napschëcziwu.

Šjes dwëla šlyšča šašnosłónčzne nalëčžowe abo lëčžowe ranje do najrjënšchich pšchirodniškich wujewow. Šwono špóžčzi nam jene i najcziszczišchich a najwóšebnišchich wofšchemjenjow. Šohužel pšchëšja je mnošy ša šawëščkami, kiž bychy jeho rjanosčž šacžucž mohli, a drušy, šotrychž jich powolanje i ranišchim šlónžom budži, jeho rjanosčž nješacžuja.

(Wšchichodnje šlónčjenje.)

Šchirunanje wšchëdneho ranja se šworjenškim ranjom.

Ša škóždym ranju je wšchitko pušte a pošdžne a czëmno nad šhubokosčžu. Šymne ranišche wëtry pošuwaju na morju šmëtkow we šwitanju. Šaj, duž praji Wóh: „Budž!“ — a ranišche šerja štupaju horje. Šle hišchëže leži nješjo šak na šemi, šak šëšor šda šo cži do mhly šawalena pšchiroda. Šola nětk wuliva šo šwëtko dele, nješjo šbëhuje šo wot šemje šak šryw: nětk rošdžëlšich šemju, wodu, hory, šchtomj, rošliny. Ššlónzo, wšcho wožiwjaze, wuššupja, šak wócžko Šožë; žiwjenje rošliwa šo po žylej pšchirodže, wšchudže šo šiba. Čžłowjek pať pošbëhuje šwoju hłowu a widži džiwowpošne škutkowanje njewidomneho a tola wšchudže bliškeho Šoha.

U. Š.

Ššhelake i bliška a i daloka.

— Šimale wšchitzy šakšy šerbžy duchowni bëchu šo na šwoju nalëtnju šonferenzu šrjedu po šwjatkach šesšli. Š nutrnej modlitwu wotewri pšchëšyda knješ šarar rycžer Šakub šhroma-džišnu. Šwón poštrowi wutrobnje noweju šobustawow našchëje šonferenzy, knješow duchowneho Šoweho w Šudeštezach a Šwicžëžka we Šupoji. Ššerške šakške wošady šu i šwjedženjej Šustaw-Šdolškeho šwjedženja w Šudyšchinje ša ewangëlšku škapalku w Škulowje 1000 hriwnow nawdale. Šknješ šuperintendent Šuring

we Wojerezach je ho w Serbskich Nowinach ja tónle dar w mjenje Kulowsteje ewangelskeje wořady wutrobnje podžakował. A wjedženju ho dawa, so je ho herbska Bartowa czítanka wot knjesa kantora Kaplerja i nowa pschegladała a je nětko sašo dostacž. Knjes farač Matel-Huczijnanski, kiž je psched trótkim hwoj 25 lětny sastojuški jubilej hwojeczil, ho konferenzu sa jemu wopolařanu luboscž podžakowa. Pořledne herbske kemschenje w Draždžanach je knjes wyschski dwórski předar Altermann se hwojim wopytom počeszcžil. Na jemu wot knjesa pschedhwydny wuprajeny džak je wón pscheczelnje wotmolwil. Hdyž knjes pschedhwyda sašo papjerki: „Tón Knjes je mój pastyr“ i roshladom herbskich kemschenjom w Draždžanach rošdawa, ho to tež lubym Šerbam i nowa na wutrobu položi, so bychu řebi po tajku papjerku k hwojemu knjesej duchownemu schli, hdyž řami do Draždžan a wokolnosće czahnu, abo so bychu je tym hwojim tam pošlali. — W Šsmjecžkezach směje ho 1. njedželu w juniju sašo herbska spowjedž a kemschenje a wosmje knjes farač Ráda wotdžerženje teho kemschenja pscheczelnje na ho. Šwjekelaza je powjesčž, so je kollekt na bibliskim hwojedženju w Budeřtezach 200 hriwnow wunjeřla. W Šhwacžizach ho lěřba hwojedžen swonkowneho miřionstwa hwojeczi a to lónž augusta abo řapocžatk septembra. Řobocžne Budyřke Gustav-Abolřske towarřtvo hwoj lěřuški hwojedžen njedželu 26. junija w Kluschu hwojeczi. Knjes pschedhwyda prošy wo bohatty wopyt wulkeje Łužiskeje konferenzu w Šabrachčizach, kotraž ho sašo w řeptembrje řeňdže a na kotrež směje knjes miřionřki direktor se Šwarz pschednosch. Sa jeho wulke prózowanje sa naške Lipsčanske miřionřtvo ho knjesej pschedhwydže i postanjenjom wutrobnny džak wupraji. Šakřy duchowni řu tař mjenowane ewangelske řozialne řjednocženřtvo řałožili, k kotremuž wo pschisřup proša. To pař konferenza wotpołaže, hdyž pař kóždemu pschewořtaja, řajke chže řtejniřchžo měč k ewangelskemu řwjařkej. W tu řhwilu ho řyřkwinska galerija wo Łužizy czřiřchži. Řo dolřim řednanju je nětko nařladniř gallerije do teho řwolil, so móže řebi něchřo řyřkwinu galleriju wo Łužizy abo wo hwojim hamřkim řejřmanřtwe řkařacž, tař so řebi njeřřeba wjařy wo řylej Šakřkej řkařacž. Duž ho pschecže wupraji so by řebi tola i najmiřeňřcha kóžda řyřkej galleriju řyleje Łužizy a kóždy duchowny a tež druřy wořadni, kotřiz to móža, i najmiřeňřcha galleriju hwojeho hamřkeho řejřmanřtwa řupili. Knježa duchowni řu rad řwolnivi, abonentow tutřch řjanyř knihow řapřowacž. Knjes pschedhwyda řjewi, so budže nowa herbska biblija k lěřu jutř docřiřchžana. Řomiřija pschegladařja biblije je piřnje dale dželala a wupraji ho jej wutrobnny džak, řaž tež knjesej řararjej Waltarjej, kiž sa nowu bibliju řobu korřekturu wobřtara. Knjes farač Domařřka porucžuje řjane řniřki wot knjesa duchowneho Dobruřkeho wudate „Daniel w lawowej řamje“. Sa lutherřke knihowne towarřtvo piřche knjes duchowny Dřscheř řniři wo 30 lěřnej wójnje wořebje i džiwanjom na tehdomniřche wobřtejnosće w našchich Šerbach. Duž řu jemu powjesčže wo 30 lěřnej wójnje w našchich Šerbach řara witane. Řo 3 řodžiniřkim wuradženju wobřamřny konferenza hwoje wařne wuradženja, kotrež sašo našch luby pschedhwyda, knjes farač řyčřeř řakub se řnatej řiwosčžu a řařnosčžu wjedžesche, so jemu hwoj wutrobnny džak prařimy.

— Š Budeřtez. Na řecžim dnju řwjařtkow řwjecžesche herbski wotřjad hłowneho řakřkeho bibliskeho towarřtwa hwoj bibliski hwojedžen w Budeřtezach. Šswjedženřy wřchěch hořči i blisřka a i daloka řhorřowje i řhěžow a řwony i Božeho domu witachu. Pšchewodženi wot řyřkwinyř a gmejniřkich pschedřtejczerjow duchowni, kiž běchu řem pschisřchli, a druřy hořčo do wudebjeneje, i kemscherjemi napjelnjeneje řyřkwje řastupichu. Šserbski hwojedženřki předar bě ř. farač Mřořak-Řrodžisřchžanski, bratr naškeho řwěřneho něhduřkeho duřchowpařřija. Wón řałoži hwoje řwědčenje

na řebr. 4, 12 a řtaji ta prařchenje: „Šchřo je nam Bože řłowo?“ 1. móžne řiwjenje, 2. wóřny mjecž, 3. majestetiřki řudniř. Š njeřhnutej ředžbliwosčžu a nutřnosčžu wořada na wěřřhlyřnyř řłowach częřčzeneho předarja wřařsche, kiž řohnowanje biblije a móž Božeho řłowa sa naške duřche a domy do řařneho řwěřka řtajichu. Mřes hořčemi na němřkim řemřchenju wohladachmy tež ř. wyschřcheho řyřkwineho radžicžela Měiera řaž tež řastupjerjom řollatury i Budyřřhina. Knjes řar. Mann i řumwalda bě němřke předomanje pscheczelnje na ho wřal. Wón połařa po řf. 2, 20, řchřo Bože řłowo je a řchřo ma řa řař byčž, mjenujřy: Biblija i řhřyřřtuřom řako różřnym řamjenjom dořny řałožř naškeho řboža. Wona ma byčž 1. naške natwarjate, 2. naške řwójbne, 3. naške řudowe řniři. Na wuřtojne wařchne wón rořestajesche, řař wulřy řrařny pošlad na lubym Božim řłowje wobředžimy. Řo předomanju buchy na woběmaj řemřchenjomaj něřotre biblije, kiž běchu i dželala dar blibliřkeho towarřtwa, na řhude džęczi rořdželene a řwjařocžnje se řchřuchami pschepodate. řako řpěw řyřkwinskeho řhora řlyřřchachmy na řerbskim: „Wotewřče te řjane durje“, na němřkim: „Mřy mamy móžniřke prošecžisřke řłowo“, motetu wot Š. řłigela a „o drohe Bože řłowo“, motetu wot řauptmanna. Wřchě řpěwy běchu se řnatej wuřtojnosčžu pschihotowane a wuwjedžene. Řollekta, psched řyřkwinyřmi durjemi řa řakřke hłowne bibliske towarřtvo řřladowana, je 200 řr. wunjeřla, a to 102 řr. na řerbskim, 98 řr. na němřkim řemřchenju. Tón Knjes řohnuj tutón dar luboscže a pošnawaj ho řnadnje kóždemu řęcžanemu abo řpěwanemu řwědčęřju, so bychu pošlucharjo nowy nastořk dořtali, ho řwěřniřcho w Božim řłowje wobhonjecž a jeho móž a trořchř nałožowacž na řbože hwojeje duřche. —

Sběrki.

Šchřož řhřyřřtuřej dawa we řebi bydlicž, řenož so by w domje řbože měř abo prawje řačřuty, wjeřelny trořchř, tón pschewořtowa jemu wutrobu; řchřož pař řhřyřřtuřej i czřiřkej luboscžu ho poda a pschi tym ho řa njedořtojnego džęřzi najmiřeňřcheje řnadny wot njeho, tón dawa jemu řwoju wutrobu.

* * *

Řenje ho řořlo řnadny tař njewucžerpa, so njeby wjařy wody dařo, ale wono je njeřaprahnite, tař so i Božeje pošnosčže řjerjemy řnadu řa řnadu.

* * *

Hdyž je Wóh se Šawluřa Řawola řčřiniř, i piřchęcžęřharja řhřyřřtuřoweje wořady řapořřřtořa, dha wjeřel ho pošniřnje a wopomń, so móže Wóh, kotřiz je tebe řchęcčřijana a wjeřele džęcžo Bože řčřiniř, tež hiřchčže druřim tař daloko pošhacž a řacž ho jemu to pošla druřich njebudže hiřchčže řęřje radžicž, řchřož je ho jemu pošla tebe poradžilo.

Daliřke dořwowlne darř sa wbohe armenisřke řyřoty.

Š řodžisřkeje wořady psches knjesa řararja řřchřizana:

Wěřmarřka se ř.	3 řr.	— řp.
Řelakež se ř.	1 "	— "
Šchřihřna i ř.	2 "	— "
Ř. Ř. i ř.	3 "	— "

Š řetlicžanskeje wořady psches knjesa duchowneho Mřkelu 6 " — "

Řromadže: 15 řr. — řp.

W mjenje wobohich řhřotow wutrobnny džak.

Šólčž, ředaktor.